

VI. Vaivaishoitohallitus.

Vaivaishoitohallituksen kertomus Helsingin kaupungin vaivaihoidon hallinnosta vuonna 1914 oli seuraavaa sisällystä:

Vaivaishoitohallituksen kokoonpano on kertomusvuonna ollut seuraava: Vaivaishoitohallituksen jäsenet, virkamiehet ja muu henkilökunta.

Puheenjohtaja: professori Allan Serlachius (1913); varapuheenjohtaja: aluelääkäri lääketieteenlisensiaatti V. Leontjeff (1912—14); jäsenet: aluelääkäri ylimäär. professori Axel Wallgren (1913—15), prokuristi C. F. Fagerholm (1914—16), kunnallisneuvos N. Kochtomow (1912—14), aluelääkäri lääketieteenlisensiaatti Ludvig Wetterstrand (1912—14), filosofiantohtori Jenny af Forselles (1912—14), aluelääkäri lääketieteenlisensiaatti Harald Sundelius (1914—16), prokuraattori Lorenzo Kihlman (1913—15), pastori Artur Malin (1913—15) ja, hänen erottuaan, filosofianmaisteri Elsa Heikel, kunnan työnvälitystoimiston johtaja A. H. Karvonen (1913—15), opettajatar Sofia Streng (1913—15) sekä todellinen valtioneuvos Lennart Munck (1914—16); varajäsenet: lakitieteenkandidaatti Einar Böök, filosofianmaisteri Elsa Heikel ja neiti Matilda Bohm.

V. t. toimitusjohtajana toimi nuorempi lehtori Jarl Jakobsson vuoden alusta toukokuun 1 päivään, jolloin vankilanjohtaja Bruno Breitholtz tuli vakinaiseksi mainittuun virkaan, johon kaupunginvaltuusto oli hänet valinnut maaliskuun 24 päivänä. Lastenhoidontarkastajana toimi ent. kuvernööri Ivar Gordie, sihteerinä ent. lääninsihteerinä A. Th. Möller, tarkastajana nuorempi lehtori Jarl Jakobsson, paitsi tammikuun 1 ja toukokuun 1 päivän välisenä aikana, jolloin hän hoiti toimitusjohtajan tehtäviä ja tarkastajana toimi hovioikeudenauskultantti E. B. Jakobsson, kirjanpitäjänä ja kassanhoitajana herra Frans Rosendahl sekä kanslianjohtajina rouva H. von Creutlein ja ylioppilas Herman Myhrberg.

Vaivaishoitohallituksessa köyhäin silmälläpitoa varten Helsingin vaivaishoito-ohjesäännön 27 §:n johdosta olevaan henkilökuntaan kuuluivat rouvat Sigrid Amirchanjanz, Adèle Stenman, Sigrid Kullman ja Karin Boisman, neidit Frideborg Wallin, Rosa Bronck,

Elfrieda von Hippus, Maria Ådahl, Olli Uggla ja Anni Lindgren sekä herrat Thure Fagerlund ja Paul Eklund.

Kirjuriapulaisina ovat hallituksessa toimineet rouvat Anna Stegman, Hanna Wallin, Tyyne Landén, Otti Wilén ja Ester Spranger.

Vaivaishoitohallituksen palveluksessa olivat vuoden varrella diakonissat Alma Lundmark, Olga Saraja, Olga Lyytikäinen ja Anna Renfors.

Rekisteritoimiston johtajan tointa hoiti neiti Edit Johansson, ja kirjuriapulaisina rekisteritoimistossa toimivat neidit Elsa Nyman ja Elna Ekholm sekä kirjuriapulaisena elätteelleanto-osastolla rouva Bertha Stenman.

Työ- ja vai-
vaistalo.

Työ- ja vaivaistalon henkilökuntaan ovat vuonna 1914 kuuluneet:

Johtajana: everstiluutnantti Gustaf Mølart; lääkärinä: alue-
lääkäri lääketieteenlisensiaatti Hj. M. Stenbäck; saarnaajana: pas-
tori Artur Malin lokakuun 1 päivään ja siitä lähtien pastori A. W.
Kuusisto; konttoristina: herra Werner Qveflander; konttoriapulai-
sena: neiti Anna Grönblom; työlaitoksen kaitsijana: herra G. W.
Lindroth.

Vaivaishoito-
hallituksen
kokoukset,
asiain luku
y. m.

Vaivaishoitohallitus on vuoden varrella pitänyt 21 varsinaista ja 2 ylimääräistä kokousta. Näissä on hallitus käsitellyt kaikkiaan 4,464 asiaa, joista 3,268 oli toimitusjohtajan ja 291 lastenhoidon-tarkastajan, 618 sihteerin ja 287 suljetun vaivaishoidon lautakun-
nan valmistelemia asioita.

Vaivaishoitohallituksen lähettämiä kirjelmiä oli 1,356, toimitus-
johtajan lähettämiä 303.

Taulusta 2 saa yleiskatsauksen vaivaishoidon Aleksanterin-
kadun 1:ssä ja Pengerkadun 5:ssä olevain kansliain toimintaan. Kaikkiaan käsiteltiin näissä kanslioissa 44,256 asiaa (edellä mainit-
tuja 4,464 hallituksen valmistelemää asiaa lukuun ottamatta).

Tarkastus-
pöytäkirjat.

Suoranaista avustusta nauttivain sekä kaupunkiin elätteelle
annettujen köyhäin silmälläpitoa varten on kaupunki Helsingin
vaivaishoidon voimassa olevan ohjesäännön 21 §:n mukaan ollut
jaettuna tarkastusalueisiin, joista jokainen on ollut jonkin hallituksen
jäsenen valvonnan alaisena. Nämä tarkastusalueet, lukuaan 12, ovat
olleet seuraavat:

1:nen alue: I, II, III ja VIII kaupunginosa sekä Yrjönkadun
itäpuoliset seudut IV ja V kaupunginosaa, johtaja: kunnallisneuvos
N. Kochtomow.

2:nen alue: VII ja IX kaupunginosa sekä Tehtaankadun etelä-
puolella sijaitseva VI kaupunginosaan tienoo, johtaja: pastori Artur
Malin ja hänen muutettuaan pois paikkakunnalta filosofianmaisteri
Elsa Heikel.

3:s alue: Sepän- ja Merimieskadun välinen VI kaupunginosa, johtaja: prokuristi C. F. Fagerholm.

4:s alue: muut V ja VI kaupunginosan osat sekä Vladimirkadun eteläpuolella sijaitseva IV kaupunginosan seutu, johtaja: prokuraattori Lorenzo Kihlman.

5:s alue: Vladimirkadun pohjoispuolella sekä Lapinlahdenkadun ja Malminrinteen eteläpuolella sijaitseva IV kaupunginosa, johtaja: opettajatar Sofia Streng.

6:s alue: muut IV kaupunginosan osat sekä Töölö ja Meilans, johtaja: professori Axel Wallgren.

7:s alue: Lönnrotkadun kaakkoispuolinen sekä Viidennen linjan ja Haapaniemenkadun lounaispuolinen tienoo X ja XI kaupunginosaa, johtaja: aluelääkäri V. Leontjeff.

8:s alue: Lönnrotkadun luoteispuolinen ja Flemingkadun länsipuolinen XI kaupunginosan tienoo, johtaja: filosofiantohtori Jenny af Forselles.

9:s alue: muut XI kaupunginosan osat, Vaasankadun eteläpuolinen XII kaupunginosa sekä Vilhovuoren- ja Haapaniemenkadun välinen X kaupunginosa, johtaja: aluelääkäri Ludvig Wetterstrand.

10:s alue: Vaasan- ja Viipurinkadun välinen XII kaupunginosa sekä Vilhovuorenkadun pohjoispuolinen X kaupunginosa, johtaja: aluelääkäri Harald Sundelius.

11:s alue: Fredrikseri ja Huopalahti, Viipurinkadun pohjoispuolinen XII kaupunginosa sekä Vallila, johtaja: todellinen valtioneuvos Lennart Munck.

12:s alue: Hermanni, Toukola ja Vanhakaupunki, johtaja: herra A. H. Karvonen.

Avustusasiain valmistelua varten asetettujen piirihallitusten kokoonpano oli seuraava:

Piirihallitukset.

ensimmäiseen piirihallitukseen kuuluivat 1:sen, 2:sen ja 4:nnen tarkastusalueen johtajat, puheenjohtajana pastori A. Malin lokakuun 1 päivään asti ja siitä lähtien prokuraattori L. Kihlman;

toiseen piirihallitukseen kuuluivat 3:nnen, 5:nnen ja 6:nnen tarkastusalueen johtajat, puheenjohtajana professori A. Wallgren;

kolmanteen piirihallitukseen kuuluivat 7:nnen, 8:nnen ja 11:nnen tarkastusalueen johtajat, puheenjohtajana lääketieteenlisensiaatti V. Leontjeff;

neljanteen piirihallitukseen kuuluivat 9:nnen, 10:nnen ja 12:nnen tarkastusalueen johtajat, puheenjohtajana lääketieteenlisensiaatti H. Sundelius.

Suletun vaivaishoidon lautakuntaan, jonka tehtävänä on lähinnä valvoa vaivaistaloa ja työlaitosta, kuuluivat seuraavat jäsenet,

Suletun vaivaishoidon lautakunta.

nimittäin: pastori A. Malin, prokuristi C. F. Fagerholm sekä prokuraattori L. Kihlman, joista puheenjohtajana toimi pastori Malin lokakuun 1 päivään ja siitä lähtien prokuraattori Kihlman.

Vapaaehtoiset
köyhäin-
katsojat.

Toisessa, neljännessä ja kahdeksannessa tarkastusalueessa on ollut käytännössä muodosteltu Elberfeldin-järjestelmä vapaaehtoisine köyhäinkatsojineen (huoltajineen). Näiden kanssa on johtaja pitänyt kokouksia neuvotellakseen ja keskustellakseen turvattien hoidosta ja silmälläpidosta.

Seuraavat henkilöt ovat olleet vapaaehtoisina köyhäinkatsojina:

toisessa tarkastusalueessa, jota on johtanut pastori A. Malin sekä hänen muutettuaan pois paikkakunnalta filosofianmaisteri Elsa Heikel: rouvat Emelie Alleen, Anna Lindberg, E. Salomaa, Signe Chryscinicz ja Sanni Kivekäs, neidit Hanna Lilius, Sigrid Leinberg, Alice Hallonblad, A. Charpentier, Anna Florell, Evi Lindeqvist, Tyyne Parkkanen ja Elli Johansson sekä herra Gunnar Carlsson;

neljännessä tarkastusalueessa, jota on johtanut prokuraattori L. Kihlman: rouvat Ida Kihlman, Fredrika Nyman, Elli Castrén, Aina Gordie, Mimmi Heimbürger, Agda Wasastjerna ja E. Norrmén, neidit Esther Heikel, Elsa Olin, Helga Montin, Hilda Winqvist ja Hilda Grönblad sekä herrat V. Heikel, J. Nummelin ja W. Holmberg;

kahdeksannessa tarkastusalueessa, jota on johtanut filosofiantohtori Jenny af Forselles: rouvat Hanna Grenman, Augusta Bläfield, Emelie Alleen, Olga Relander, Julia von Gerich sekä neidit Hanna Boisman, Olga Hedman, Hedvig Poppius, Agnes Widerholm, Constance Hedman, E. Nylander, Ellinor Dordette, Matilda Bohm, Sigrid Buur ja Anna Juselius.

Helsingin
kaupungin
vaivahoidon
uusi ohje-
sääntö.

Sittenkun 1912 vuoden lopulla asetettu ohjesääntövaliokunta osittain uudessa kokoonpanossaan oli antanut mietinnön ehdotuksineen Helsingin kaupungin uudeksi vaivaishoito-ohjesäännöksi, jonka ehdotuksen vaivaishoitohallitus lokakuun 13 päivänä 1913 hyväksyi ja lähetti kaupunginvaltuustolle pyytäen sen hyväksymistä ja toimittamista läänin kuvernöörin vahvistettavaksi, palautti kuvernööri, hankittuaan asiasta maan vaivahoidontarkastajan lausunnon, ehdotuksen vaivaishoitohallitukseen muutosten tekemiseksi vaivahoidontarkastajan huomauttamiin kohtiin. Lopullisesti hyväksyi kuvernööri ohjesääntöehdotuksen lokakuun 30 päivänä 1914.

Ohjesääntö astui voimaan samana päivänä, jona se vahvistettiin, mutta todellisuudessa sitä voitiin soveltaa vasta 1915 vuoden alusta, osin syystä että se saapui vaivaishoitohallitukselle vasta joulukuun lopulla, osin ja pääasiallisimmin syystä että se edellyttää kokoonpanoltaan toisenlaista vaivaishoitohallitusta kuin mikä aikaisemman ohjesäännön mukaan oli olemassa.

Vaivahoitohallituksen toimesta hoidetuista, elätetyistä ja rahalla avustetusta on ollut:

Avustettujen
koko luku-
määrä.

	1914.	1913.	1912.	1911.	1910.
a) Työ- ja vaivaistaloon otettuja	1,226	975	1,449	1,386	1,282
b) Elänteelle annettuja	966	823	847	717	639
c) Kotonaan suoranaista avustusta saaneita ¹⁾	1,803	2,077	1,762	1,534	1,279
d) Vaivaistalosta erillään olevissa mielisairaaloissa ja turvalaitoksissa hoidettuja	330	315	60	61	103
e) Vaivaistalosta erillään olevissa sairaaloissa (lukuun ottamatta Marian, Humaliston ja Hesperian sairaalaa) hoidettuja	786	770	240	209	272
f) Lahjoitusrahastojen koroista avustusta nauttivia	92	92	84	88	90
Yhteensä	5,203	5,052	4,442	3,995	3,665

Suoranaista avustusta koteihinsa saaneista köyhistä oli:

Suoranaiset
avustukset.

	1914.	1913.	1912.	1911.	1910.
a) Henkilöitä, jotka 17 p:nä maaliskuuta 1879 annetun arm. asetuksen 2 §:n mukaan ehdottomasti olivat oikeutetut vaivahoitoon	943	1,300	1,131	971	685
b) Puutteenalaisia henkilöjä, jotka eivät ehdottomasti olleet oikeutettuja vaivahoitoon	860	777	631	563	594
Yhteensä	1,803	2,077	1,762	1,534	1,279

Helsingin kaupungin vaivahoidon kustannuksella hoidettiin vuonna 1914 alempana mainituissa laitoksissa tai turvakodeissa seuraava henkilömäärä:

Erinäisissä
laitoksissa
hoidetut.

Kivelän mielisairaalassa ja Greijuksen lisäsairaalassa	272
Lapinlahden mielenvikaisten keskuslaitoksessa	6
Pitkänniemen	6
Niuvanniemen	2
Seilin	20
Käkisalmen	13

¹⁾ Ottamatta lukuun avunsaajain perheitä (miestä tai vaimoa ja lapsia).

Räckhalsin kaatuvatautisten kodissa	8
Vaajasalon ” hoitolaitoksessa	1
Helsingin sokeain miesten työkoulussa	2
	Yhteensä 330

Vaivaistalosta
erillään ole-
vissa saira-
aloissa hoidetut.

Vaivaistalosta erillään olevissa sairaaloissa Helsingin vaivaihoidon kustannuksella hoidettujen henkilöiden lukumäärä oli:

Yleisen sairaalan eri osastoilla	354
Kivelän sairaalan yleisellä osastolla	401
Helsingin sairaskodissa	12
Muissa sairaaloissa	19
	Yhteensä 786

Lahjoitusra-
hastojen ko-
roilla avus-
tetut.

Erinäisten vaivaishoidolle lahjoitettujen, rahatoimikamarin hoitamien rahastojen korot on vaivaishoitohallitus jakanut 92 henkilön kesken, jotka maksuosoituksilla ovat rahatoimikonttorista nostaneet heille myönnetty osuudet.

Nämä korkovarot on jaettu seuraavan laskelman mukaan:

Helmikuun 1 päivänä 1914 korkoa:

Aleksandran rahastosta	Smk	200: —
Wilhelm Elgin rahastosta	”	633: 75
Gustaf Hanellin rahastosta	”	325: 95
Hedvig Charlotta Gripenbergin rahastosta	”	689: 10

Toukokuun 1 päivänä 1914 korkoa:

Carl Sierekenin rahastosta	”	172: 25
Gustava Katharina Brobergin y. m. rahastoista	”	571: 44

Lokakuun 1 päivänä 1914 korkoa:

Maria Bergmanin rahastosta	”	615: 29
----------------------------------	---	---------

Joulukuun 1 päivänä 1914 korkoa:

Adolf Fredrik Sierekin rahastosta	”	430: 70
Elsa Maria Lampan rahastosta	”	674: 50
Lisette Gardbergin rahastosta	”	61: 50
W. J. E. Westzynthiuksen rahastosta	”	1,285: 95
W. Wavulinin rahastosta	”	922: 95

Sitä paitsi jaettiin:

Toukokuun 1 päivänä 1914 W. Wavulinin haudan- hoito-apurahastosta	”	275: —
--	---	--------

Yhteensä Smk 6,858: 38

Niiden henkilöiden lukumäärä, joita kertomusvuoden eri kuu-kausina on avustettu ruokavaroilla (ruoka-annoksilla työväenhöyrykeittiöistä), sekä niiden henkilöiden lukumäärä, jotka ovat saaneet lääkkeitä vaivaishoidon kustannuksella, näkyy taulusta 2.

Erilaiset
avustukset.

Joulukuussa 1913 ja huhtikuussa 1914 myönsi kaupunginvaltuusto vallitsevan työnpuutteen johdosta kaikkiaan 13,000 markkaa jaettavaksi avustuksina työttömäin perheille, ja annettiin avustusten jakaminen tehtäväksi vaivaishoitohallitukselle, joka tarkoitusta varten asetti komitean. Tämä komitea piti kertomusvuoden varrella 43 kokousta ja käsitteli 3,591 avustusasiaa sekä jakoi, pääasiallisimmin luontoisavustuksina, Smk 9,767: 19.

Avustuksia
työttömille.

Henkilöjä, jotka vaivaishoitohallitus syystä tai toisesta oli antanut poliisin toimeksi noutaa, oli 1,040. Näistä otettiin työlaitokseen 60. Kuvernööriltä on anottu laiminlyöneiden perheenelä-täjiin etsimistä kuulutuksella.

Poliisilla nou-
detut henkilöt.

Henkilöjä, joita toimitusjohtaja on vaivaishoitohallituksen puolesta poliisin pyynnöstä varottanut joutilaisuuden, kerjäämisen y. m. johdosta, oli 3,685, niistä 2,055 miestä ja 1,630 naista. Kuvernöörin käsiteltäviksi suositeltiin 14 henkilöä eli 10 miestä ja 4 naista.

Annettuja
varoituksia.

Vuoden varrella on niiden elatusvelvollisten luku, jotka on velvoitettu vaivaishoidolle takaisin maksamaan heille tai heidän omaisilleen annettu avustus, lisääntynyt siinä määrin, että tarkastajan aika on miltei kokonaan kulunut tästä johtuviin toimiin.

Annettujen
avustusten
korvaukset.

Seuraava taulu osottaa maksuvelvollisten valvontatyön kehityksen:

V u o s i.	Korvausta kertynyt Smk.	Maksuvelvol- lisia elättäjiä koskevia pää- töksiä.	Poliisille annet- tuja kirjallisia noutopyyntöjä.
1910.....	1) 6,225 55	111	123
1911.....	1) 6,083 85	145	130
1912.....	1) 5,684 41	181	198
1913.....	8,702 37	273	394
1914.....	14,071 12	603	1,040

1) Summa oli pääasiallisimmin mielenvikaisten hoitolaitokseen otettujen henkilöiden puolesta suoritettuja maksuja, joka laitos nyttemmin kuuluu terveydenhoitolautakunnan alaisiin.

Vaivaishoidon
tulot ja menot.

Seuraava laskelma osoittaa vaivaishoidon tulot ja menot
vuonna 1914:

	Smk.	p:ää.	Smk.	p:ää.
Tulot.				
Kassasäästö vuodelta 1913	—	—	16,548	66
Tuloja vaivaistalosta	14,821	25		
” työlaitoksesta	113,883	35		
Korvausta köyhäin ylläpidosta	46,001	41	174,706	01
Juoksevan tilin korkoa	—	—	362	96
Nostettu rahatoimikonttorista	—	—	760,000	—
Kaupungin laitosten hyväksymistä laskuista	—	—	326,111	18
Yhteensä Smk	—	—	1,277,728	81
Menot.				
<i>1. Vaivaishoitohallitus.</i>				
Palkkaukset	51,542	51		
Kaupungissa olevain kaitsijain ja vakinaisten maaseutu- asiamiesten palkkiot	18,928	25		
Tarkastusmatkain korvaus	1,175	30		
Raitioteiden vuosikortit	550	—		
Virkaloman aikainen palkkio	500	—		
Palkkiota vaivaishoitohallituksen jäsenille valmistelu- kokouksista	4,160	—		
Valaistus	408	98		
Polttoaineet	1,000	10		
Vedenkulutus	45	42		
Tarverahat, siivoaminen y. m.	6,999	18		
Arvaamattomat menot	6,919	47	92,229	21
<i>2. a) Vaivaistalo.</i>				
Palkkaukset	35,092	—		
Lääkkeet	6,574	07		
Sisustus- ja tasotustyöt	2,233	46		
Virkaloman aikainen palkkio	456	83		
Vaatetus	15,002	27		
Ruoka	110,109	—		
Kalusto	13,454	17		
Tarveaineet	930	62		
Polttoaineet	41,127	02		
Valaistus	9,091	08		
Vedenkulutus	6,930	77		
Kaurat, heinät, silain kunnossapito y. m.	4,733	17		
Korjaustyöt	211	32		
Uutteruusrahat	2,318	30		
Työlaitoksessa suoritetuista töistä	50,772	86		
Sekalaiset menot	7,999	20	307,036	14
Siirto	—	—	399,265	35

	Smk.	p:iä.	Smk.	p:iä.
Siirto	—	—	399,265	35
<i>b) Työlaitos.</i>				
Palkkaukset	9,840	—		
Virkaloman aikainen palkkio	380	—		
Polttoaineet	4,000	—		
Valaistus	468	94		
Vedenkulutus	608	56		
Ruoka	30,893	35		
Vaatetus	985	45		
Tarveaineet	64,956	71		
Kalusto ja työkalut	2,936	92		
Uutteruusrahat	7,984	50		
Korjaustyöt	17	60		
Laitoksessa suoritetuista töistä	10,860	98		
Sekalaiset menot	1,499	02	135,432	03
<i>3. Laitoksesta erillään olevien köyhien avustaminen.</i>				
Elätteleellantokustannukset	117,998	07		
Sairaanhoitokustannukset	198,395	07		
Mielisairaiden hoitokustannukset	212,265	39		
Lääkkeet	12,499	85		
Suoranaisia avustuksia				
a) vaivaishoitoon ehdottomasti oikeutetuille henkilöille	120,000	—		
b) puutteenalaisille, jotka eivät ehdottomasti ole oikeutettuja vaivaishoitoon	64,892	88	726,051	26
<i>4. Sekalaista.</i>				
Hautauskuluja	—	—	4,999	40
<i>Kaupunginvaltuuston käyttövarat.</i>				
Vaivaishoidon arkiston kuntoonpanoa varten	500	—		
Työttömyysavustusten jakamista varten	1,047	16	1,547	16
<i>Vuodelta 1913 siirtyvä määräraha.</i>				
Työttömäin avustamiseksi	—	—	9,767	19
Smk	—	—	1,277,062	39
Kassasäästö vuoteen 1915			666	42
Yhteensä Smk	—	—	1,277,728	81

Seuraava taulu osottaa määrärahain ja menojen välisen eron vuonna 1914:

	Sääntönäiset määrärahat (ynnä lisämäärärahat).		Menot.		Määrärahoja ylitetty.		Määrärahoja säästynyt.	
Vaivaishoitohallitus	95,750	—	92,229	21	—	—	3,520	79
Vaivaistalo	305,555	—	307,036	14	1,481	14	—	—
Työlaitos	140,340	—	135,432	03	—	—	4,907	97
Elänteelleantokustannukset ..	118,000	—	117,998	07	—	—	1	93
Sairaanhoitokustannukset	180,000	—	198,395	07	18,395	07	—	—
Mielisair. hoitokustannukset..	217,000	—	212,265	39	—	—	4,734	61
Lääkkeet	12,500	—	12,499	85	—	—	—	15
Suoranaiset avustukset	190,000	—	184,892	88	—	—	5,107	12
Hautauskulut	5,000	—	4,999	40	—	—	—	60
Työttömäin avustukset	14,050	—	10,814	35	—	—	3,235	65
Vaivaishoidon arkiston kuntoonpano	500	—	500	—	—	—	—	—
Yhteensä Smk	1,278,695	—	1,277,062	39	19,876	21	21,508	82

1914 vuoden menosäännön mukaan oli vaivaishoitoa varten osotettu kaikkiaan 1,159,975 markkaa, josta määrästä kuitenkin kaupunkilähetys käytti 18,000 markkaa työlaitostensa y. m. voimassapitoon ja pelastusarmeija 10,000 markkaa pelastustyöhönsä. Vaivaishoidon menoihin oli siten käytettävänä 1,131,975 markkaa.

Edellä mainitun, vuosirahansääntöön merkityn rahamäärän lisäksi on kaupunginvaltuusto niiden summain suoritukseksi, joilla vaivaishoitohallitus osin oli ylittänyt, osin laskenut ylittävänsä eräät määrärahat, osottanut 129,800 markkaa sekä erinäisten toimihenkilöjen palkkaamiseksi 1,920 markkaa, vaivaistalon saarnaajan palkanlisäykseksi 450 markkaa, työttömäin avustamiseksi 3,000 markkaa, työttömyysavustusten jakamiseksi 1,050 markkaa ja vaivaishoidon arkiston kuntoonpanettamiseksi 500 markkaa. Vuodelta 1913 siirtyi 10,000 markkaa työttömäin avustamiseksi myönnettyjä varoja.

Niinkuin taulusta näkyy, oli vuonna 1914 menoja Smk 1,277,062: 39, jota vastoin määrärahoja (lukuunottamatta lisämäärärahoja) oli ainoastaan 1,131,975 markkaa. Menot ylittivät siis määrärahasumman Smk:lla 145,087: 39.

Vaivaishoidon hallinnosta selkoa tehdessä on kuitenkin otettava huomioon vielä muiden kuntain samoin kuin myös huolimattomain perheenisäin ja muiden yksityisten elatusvelvollisten suorittamat apumaksut sekä korvaukset, jotka valtio on suorittanut maaliskuun

17 päivänä 1879 annetun arm. asetuksen 28 §:n perusteella, samoin kuin tulot työ- ja vaivaistalosta, ja oli mainittuja tuloja vuonna 1914 Smk 174,706: 01 vastaavan määrän vuonna 1913 ollessa Smk 100,158: 12.

Kun tässä edellä luetelluista vaivaishoitomenoista, kaikkiaan Smk:sta 1,277,062: 39, vähennetään vastamainitut tuloerät, Smk 174,706: 01, huomataan, että kunnan todelliset vaivaishoitomenot vuonna 1914 olivat Smk 1,102,356: 38. Viisivuotiskautena 1910—14 oli vastaavia menoja seuraavat määrät:

1914	Smk 1,102,356: 38
1913	„ 1,075,752: 54
1912	„ 642,035: 23
1911	„ 587,545: 83
1910	„ 543,312: 14

Seuraava taulu osoittaa eri menojen välisen erotuksen vuosina 1913 ja 1914:

	Menoja.		Lisäännys	Vähennys
	1914.	1913.	vuonna 1914 verrattuna 1913 vuoden menoihin.	
Vaivaishoitohallitus	92,229 21	84,484 80	7,744 41	— —
Vaivaistalo	307,036 14	232,691 95	74,344 19	— —
Työlaitos	135,432 03	120,551 90	14,880 13	— —
Elätteelleantokustannukset	117,998 07	115,403 47	2,594 60	— —
Sairaanhoitokustannukset	198,395 07	200,188 23	— —	1,793 16
Mielisairaiden hoitokustannukset	212,265 39	204,268 19	7,997 20	— —
Lääkkeet	12,499 85	13,423 80	— —	923 95
Suoranaiset avustukset	184,892 88	199,310 02	— —	14,417 14
Hautauskulut	4,999 40	5,588 30	— —	588 90
Työttömäin avustukset.....	10,814 35	— —	10,814 35	— —
Vaivaishoidon arkiston kuntoonpano	500 —	— —	500 —	— —
Yhteensä Smk	1,277,062 39	1,175,910 66	118,874 88	17,723 15

Vaivaishoitohallituksen asiana olevaa lastenhoitoa on toimit- Lastenhoidon
tanut etusijassa lastenhoidontarkastaja, joka on valmistellut ja hal- toimittaminen.
lituksen kokouksissa esitellyt kaikki lasten lopullista haltuunotta-
mista koskevat kysymykset, minkä ohessa hän on pannut päätökset
toimeen.

Sittenkun vuoden varrella oli toimeenpantu semmoinen jär-
jestys, että kaikki tapaukset, jolloin lasten ottaminen vaivaishoidon
huostaan saattoi tulla kysymykseen, jo asianomaisten kanslian joh-

tajain ja kaitsijain toimesta saatettiin alustavasti lastenhoidontarkastajan tiedoksi ja hänen mielipiteensä asiassa merkittiin tutkintopöytäkirjoihin, on päin vastoin kuin mitä aikaisemmin oli laita vaivaishoitohallitus vain harvalukuisissa tapauksissa lähettänyt asiat edelleen lastenhoidontarkastajan käsiteltäviksi. Näin menetellen on puheenalaisten asiain käsittely saatu mukavammaksi ja joutuisammaksi.

Vaivaishoitohallituksen käsittelemät mainitun laatuiset asiat ovat aiheuttaneet seuraavia toimenpiteitä:

Suoranaista avustusta vanhemmille kotonaan	10 tap.
Annettu elätteelle yksityiseen perheeseen	64 „
Otettu kunnan lastenkotiin	97 „
„ väliaikaisesti kasvatuslautakunnan poikain vastaanottokotiin	27 „
„ väliaikaisesti kaupunkilähetyksen tyttöjen vastaanottokotiin	18 „
„ muuhun lastenhoitolaitokseen	10 „
Siirretty kasvatuslautakunnan hoitoon	7 „
Myönnetty yksityishenkilölle lapsenhoitoapua, kun vanhemmat ovat lyhyemmän aikaa olleet kykenemättömät lapsiaan hoitamaan	24 „
Ilmoitettu poliisille tarpeelliseksi havaitun tutkinnon toimittamiseksi	4 „
Ei ole aiheuttanut muuta toimenpidettä	14 „
Yhteensä 275 tap.	

Kun kouluikäisiä lapsia on täytynyt lukukauden varrella ottaa hoidettaviksi eikä muuta sopivaa sijoitustapaa ole ollut tarjona, on vaivaishoitohallituksen ollut pakko sijoittaa heidät joko kasvatuslautakunnan poikain vastaanottokotiin tai kaupunkilähetyksen tyttöjen vastaanottokotiin. Tähän toimenpiteeseen on täytynyt ryhtyä, jottei näiden lasten koulunkäynti keskeytyisi, mikä olisi laita, jos heidät otettaisiin Oulunkylässä olevaan lastenkotiin, missä kotiin otetuilla lapsilla on kouluopetusta tarjona ainoastaan poikkeustapauksissa mainitun huvilayhdyskunnan kouluissa.

Lastenrekisterissä, joka laadittiin vuonna 1912 ja käsittää kaikki vaivaishoitohallituksen huostaan otetut lapset, oli 1914 vuoden alussa 1,254 henkilöselvitystä. Vuoden varrella tuli lisää 282 uutta selvitystä, joten niitä vuoden päättyessä oli kaikkiaan 1,536.

Lähteviä kirjeitä oli vuoden varrella 198.

Elätteelleanto.

Elätteelle annettuihin nähden vuoden varrella tapahtuneet muutokset käyvät selville seuraavasta taulusta:

	Elätteelle- annettuja kaupungissa.		Elätteelle- annettuja maaseudulla.		Yhteensä elätteellä.	
	Yli 15 vuod.	Alle 15 vuod.	Yli 15 vuod.	Alle 15 vuod.	Yli 15 vuod.	Alle 15 vuod.
Vuodelta 1913 järellä olevia	11	183	82	463	93	646
Vuoden varrella elätteelle annettuja	—	68	11	148	11	216
Yhteensä	11	251	93	611	104	862
Näistä siirrettiin toiselle elätteelle- antoalueelle	—	9	—	18	—	27
vanhemmat tai omaiset ottivat hoitoonsa	—	7	—	16	—	23
toinen kunta otti hoitoonsa	—	—	—	1	—	1
kasvatuslautakunta otti hoi- toonsa	—	3	—	6	—	9
poistettiin työkykyisiksi tul- leina	—	15	1	22	1	37
otettiin kunnalliskotiin, kunnan lastenkotiin tai muuhun lai- tokseen	1	5	6	3	7	8
kuoli	—	3	6	4	6	7
Yhteensä vuoden varrella poist.	1	42	13	70	14	112
Vuoteen 1915 oli järellä	10	209	80	541	90	750

Maaseudulle elätteelle annettujen ryhmittyminen niiden eri paikkakuntain kesken, missä vaivaishoitohallituksella on paikallis-asiamiehiä, näkyy seuraavasta taulusta:

Elätteelleantoalue.	Järellä v:ltä 1913.		Vuonna 1914 lisäksi tulleita.		Vuonna 1914 poistettuja.		Järellä v:een 1915.	
	Yli 15 v:n.	Alle 15 v:n.	Yli 15 v:n.	Alle 15 v:n.	Yli 15 v:n.	Alle 15 v:n.	Yli 15 v:n.	Alle 15 v:n.
Espoon pitäjä..	3	62	—	16	1	3	2	75
Kirkkonummen ” ..	12	66	—	7	2	4	10	69
Siuntion ” ..	4	52	—	4	—	3	4	53
Vihdin ” ..	7	17	2	30	1	10	8	37
Helsingin ” ..	3	53	—	21	—	21	3	53
Tuusulan ” ..	1	42	—	15	—	8	1	49
Nurmijärven ” ..	4	2	—	1	1	—	3	3
Sipoon ” ..	3	35	—	7	1	2	2	40
Janakkalan ” ..	—	2	—	8	—	—	—	10
Muut kunnat ¹⁾	45	132	9	39	7	19	47	152
Yhteensä	82	463	11	148	13	70	80	541

¹⁾ Näillä tarkoitetaan kuntia, joihin ei ole asetettu erityisiä asiamiehiä, vaan silmälläpitoa toimittaa asianomainen vaivaishoitoviranomainen.

Paikallisasiamiehinä edellä mainituilla elätteleentoalueilla ovat vuoden varrella toimineet:

Kirkkonummella: rouva Selma Warelius marraskuun 29 päivänä tapahtuneeseen kuolemaansa asti, minkä jälkeen asiamieheksi otettiin rouva Hildur Sundqvist.

Espoossa: neiti Anna Bergström.

Siuntiossa: neiti Victoria Boxström.

Vihdissä: neiti Emmy Lindberg, joka tuli 1913 vuoden päättyessä eronneen poliisikonstaapeli G. Grönbergin sijaan.

Helsingin pitäjässä ja Nurmijärvellä: rouva Maria Ekholm.

Sipoossa: kaitsija A. Stenman lokakuun 1 päivään asti, jolloin hänen sijaansa tuli sairaanhoitajatar neiti Agnes Lindén.

Janakkalassa: rouva Zaida Einola.

Tuusulassa: neiti Siina Helenius.

Paikallisasiamiesten vaihtuminen on, niinkuin edellä olevasta näkyy, ollut varsin tuntuva, mitä täytyy valittaa, varsinkin mitä tulee rouva S. Wareliukseen ja kaitsija A. Stenmaniin, jotka suurella huolella, harrastuksella ja asiantuntemuksella hoitivat tehtäväänsä. Hyviä edellytyksiä on kuitenkin olemassa, että eronneiden sijaan otetut asiamiehet hyvin täyttävät vastuunalaisen tehtävänsä.

Äggelbyn
lastenkoti.

Vaivashoidon lastenkoti oli vuonna 1914 edelleen sijoitettuna Äggelbyn kartanoon eikä sen hallinnossa, sisäisessä hoidossa eikä valvonnassa vuoden varrella tapahtunut muutoksia. Taloudellisessa suhteessa sitä niin ollen on edelleen hoidettu kaupungin vaivastalon yhteydessä. Kodin lähintä johtoa hoiti sen johtajatar neiti Signe Syväne ja lääkärinä toimi aluelääkäri lääketieteellisensiaatti Hj. M. Stenbäck. Hoitohenkilökuntaan kuului vuoden alussa 3 pienten- ja 1 isompain lasten hoitajatar eli kaikkiaan 4 hoitajatarta, joista yksi (kotiolojensa muuttumisen johdosta) erosi, ja on hänen sijaansa sekä kahteen uuteen, lastenkodin laajentamisen johdosta tarpeelliseksi käyneeseen hoitajatartoimeen otettu täydellisen lastenhoitajatarukurssin käyneet henkilöt. Kaikki kotiin pientenlasten hoitoa varten asetetut henkilöt ovat sentähden hyvin valmistuneita tähän vaativaan tehtäväänsä.

Paitsi edellä mainittua henkilökuntaa on kodin vakinaisessa palveluksessa ollut keittäjätär, jonka on ollut huollettava ja toimitettava kaikki keittämistä ja leivontaa ynnä muut talousaskareet, sekä ompelijatar, jonka velvollisuutena on ollut valmistaa sekä kaikki kodissa tarpeelliset vuodeliinat että myös niin kodissa hoidettujen kuin sen ulkopuolelle elättelelle annettujen lasten tarpeelliset liina- ja pitovaatteet.

Kodissa on vuoden varrella valmistettuseuraavat vaatekappaleet:

Lapsenlakanoita	70 kpl.	Miesten alushousuja ..	6 par.
Pieluksen irtopäällisiä 40	”	Poikain ” ..	196 ”
Pieluksen päällystimiä 21	”	Lasten päällystakkeja	118 kpl.
Lasten aluspatjoja	10 ”	” alushameita prin-	
Miehenpaitoja	6 ”	tersistä	52 ”
Pojanpaitoja	250 ”	” alushameita fla-	
Tytönpaitoja	148 ”	nellista	159 ”
Pojan pukuja flanellista	86 ”	Alusliivejä printersistä	130 ”
” ” tvillistä ..	73 ”	” flanellista	171 ”
Naisten hameita	8 ”	Kapaloliinoja	93 ”
Hamosia ginghamista ..	124 ”	Lapsenvaippoja	69 ”
” puuvillakank. 60	”	Esiliinoja, isoja	18 ”
Lapsenröijyjä flanellista	60 ”	Tyttöjen esiliinoja	178 ”
Lapsenhousuja printer-		Poikain ”	116 ”
sistä	112 par.	Villaisia poikain pukuja	6 ”
Lapsenhousuja flanell.	96 ”	Vuodeutimiam	17 ”

Erinäisiä talousaskareita suorittamassa, niinkuin keittäjättären apuna sekä toimittamassa lattiain pesua, siivoamista, pienten lasten vaatteiden pesua y. m. s., on lastenkodissa vuoden varrella ollut 4 naista lapsineen, joiden on toimeentulomahdollisuuksien puutteessa täytynyt turvautua vaivaishoitoon ja jotka sen ohessa luonteensa ja elämäntapainsa puolesta on pidetty sopivina ottaa kotiin. He ovatkin poikkeuksetta olleet ahkeria ja käyttäytyneet hyvin.

Vuoden varrella on lastenkotiin otettu ja sieltä poistunut seuraava määrä lapsia:

	Pikkulapsia.		Muita lapsia (1—15 vuot.).		Yhteensä.		
	Äitei- neen.	Ilman äitejä.	Äitei- neen.	Ilman äitejä.	Pikku- lapsia.	Muita lapsia.	Yhteensä.
Vuodelta 1913 jälellä olevia ..	—	4	5	19	4	24	28
Vuoden varrella lisäksi tulleet	—	38	1	175	38	176	214
Yhteensä	—	42	6	194	42	200	242
Näistä ottivat vanhemmat tai omaiset hoitoonsa	—	12	—	50	12	50	62
Toinen kunta otti hoitoonsa ..	—	—	—	4	—	4	4
Kasvatuslautakunta otti hoi- toonsa	—	—	—	3	—	3	3
Annettiin elätteelle	—	5	—	72	5	72	77
Otettiin toiseen laitokseen	—	—	—	4	—	4	4
” sairaalaan	—	20	1	33	20	34	54
Kuoli	—	—	1	—	—	1	1
Yhteensä poistuneita	—	37	2	166	37	168	205
Jälellä vuoteen 1915	—	5	4	28	5	32	37

Vuoden varrella kotiin otetuista lapsista oli 86 syntynyt avioliitossa, 118 avioliiton ulkopuolella ja 10 oli tuntematonta syntyperää.

Terveystila
vaivaishoidon
lastenkodissa.

Kotiin otettaessa oli 118 lapsen terveystila hyvä ja 86 lasta oli kivulloista, jota vastoin lääkäri ei ensinkään tutkinut 10 lasta, syystä että nämä oleskelivat kodissa ainoastaan jonkun päivän tai yön.

Eri taudeista, joita lapset lastenkotiin tullessaan sairastivat, olivat yleisimmät gastro-enteritis (19 tapausta), risatauti (20 tapausta) ja bronchitis (15 tapausta).

Kodissa oleskellessaan on lapset punnittu, isommat joka toinen ja pikkulapset joka viikko. Painon väheneminen 100 grammaa suuremmalla määrällä on todettu 14 lapsessa, joista 12 oli pitkälisiä mahahäiriöitä potevia pikkulapsia.

Kodista poistettujen lasten punnitsemisen tulos käy selville seuraavista tiedoista:

Lapsia, joiden paino on vähentynyt	14
” ” ” ” pysynyt ennallaan	27
” ” ” ” lisääntynyt	152
” jotka on punnittu ainoastaan kerran	12
Yhteensä	205

Lasten terveystila niiden poistuessa kodista käy selville seuraavista numeroluvuista:

Hyvä	112
Parempi	34
Ennallaan	37
Huonompi	21
Kuollut	1
Yhteensä	205

Kodissa kuollut lapsi kuoli äkilliseen lapsihalvaukseen kohta palattuaan joulumatkalta äiteineen. Huonompina kodista poistetuissa 21 lapsessa olivat vallitsevina tauteina mahahäiriöt, keuhkoviat ja riisitauti. Sairaalaan lähetettiin 45 lasta (14 maha- ja suolihäiriöiden, 6 keuhkotulehduksen, 8 pedatrophian, 2 risataudin, 4 kurkkumädän tähden j. n. e.).

Uuden lasten-
kodin tarve.

Nimikkeen „Uuden lastenkodin tarve“ kohdalla teki vaivaishoitohallitus vuodelta 1913 antamassaan kertomuksessa selkoa vuodesta 1909 lähtien erinäisiin kaupungille kuuluvan Äggelbyn kartanon rakennuksiin sijoitetun lastenkodin oloista, minkä ohessa hal-

litus, huomauttaen niistä suurista vaikeuksista, joita kodin sijoittaminen vanhoihin, osin asunnoiksi keltvottomiin ja muuten tarkoitukseen sopimattomiin rakennuksiin tuotti, julkilausui syvästi tunnetun tarpeen pakottamana vaatimuksen, että lastenkodin väliaikainen sijoitus Äggelbyhyn, jota kaikkine epäkohtineen jo oli jatkunut kuudetta vuotta, aivan lähimmässä tulevaisuudessa lakkaisi ja lastenkotikysymys vihdoinkin saisi nykyaiikaista lastenhoitoa ja pääkaupungin arvokkuutta vastaavan ratkaisun.

Vaivaishoitohallitus oli ajatellut vuoden varrella kaupunginvaltuustolle antaa tämän suuntaisen seikkaperäisen ehdotuksen, niin että asia vielä ennen vuoden loppua voisi tulla ratkaistavaksi ja uuden lastenkodin rakennuttaminen jo talvella 1914 alkaisi.

Täysin käsittäen, että sodan aiheuttamat taloudelliset vaikeudet saattoivat kunnalle mahdottomaksi sitoutua niin tuntuviin kustannuksiin kuin puheena olevan rakennusyrityksen toteuttamisesta ehdottomasti koituisi, täytyi vaivaishoitohallituksen lykätä esityksen tekeminen asiasta siksi, kunnes olot tässä kohden olivat muuttuneet paremmiksi, sekä sen sijaan koettaa tyydyttää pakottavaa lisätilan tarvetta tekemällä esitys erään Bansaksen talossa olevan pienemmän rakennuksen tarpeellisesta kuntoonpanettamisesta lastenkodin käytettäväksi.

Tämän mukaisesti antoi vaivaishoitohallitus syyskuun 30 päivänä rahatoimikamariin seuraavan kirjelmän:

Äggelbyssä sijaitsevassa vaivaishoidon lastenkodissa on jo pitemmän aikaa vallinnut lisätilan tarve. Tilanpuute rakennusten ja huoneiden sopimattomasta sijoituksesta johtuvain suurten haittain yhteydessä, riittävän veden saannin puute sekä useat muut seikat ovat saaneet aikaan, että vaivaishoitohallitus on päättänyt ryhtyä toimenpiteisiin uuden, tarkoitukseen sopivamman lastenkodin aikaansaamiseksi, jota tarkoitusta varten vaivaishoitohallitus onkin asettanut komitean. Kun eivät nykyiset olot kuitenkaan salline käyttää tämän hankkeen toteuttamisesta koituvia menoja, täytyy vaivaishoitohallituksen tyytyä Äggelbyn lastenkodin laajentamiseen, siellä kun lisätilan tarve nykyään, varsinkin pikkulasten osastolla, on epäämätön, sillä lastenkodin tila on viimeiseen sijaan asti käytetty eikä pikkulapsia voi sijoittaa elätteelle.

Lastenkodin vierellä sijaitsevalla kaupungin omistaman Bansaksen talon maalla on vanhanpuoleinen rakennus, jossa yksi huone jo aikaisemmin on sisustettu eristysosastoksi.

Lasten tulva on toisinaan ollut niin suuri, että on täytynyt käyttää tätäkin huonetta lastenkodin hoidokkien asuntona. Rakennuskonttorin laatiman kustannusarvion mukaan voitaisiin 3,880 markan kustannuksilla saman katon alle sisustaa lisäksi muutamia huoneita, joissa olisi tilaa kokonaisuella 20 pikkulapselle.

Odottaen kysymyksen uuden, ajanmukaisen lastenkodin rakentamisesta piakkoin saavan ratkaisunsa täytyy vaivaishoitohallituksen väliaikaisesti käyttää mainittua keinoa, ja on hallituksella sentähden kunnia, oheen-

pannen rakennuskonttorin kustannusarvion, anoa sen suuntaista suosiollista toimenpidettä, että mainittuun huoneistoon sisustettaisiin pikkulasten osasto, ja sisustustyö mahdollisimman pian pantaisiin alulle.

Tämän rahatoimikamarin puoltaman esityksen kaupunginvaltuusto hyväksyi lokakuun 20 päivänä, minkä jälkeen kaupungin rakennuskonttorin toimesta heti ryhdyttiin panemaan kuntoon ja sisustamaan puheena olevaa rakennusta, niin että sitä voitiin ruveta käyttämään tarkoitukseensa joulukuun alussa.

Lisätilan lähin tarve on siten tyydytetty, mutta tästä järjestelystä on suuria haittoja, sen johdosta että lastenkoti nyt on sijoitettuna kolmeen toisistaan melko etäällä sijaitsevaan rakennukseen, joista yhden sen lisäksi erottaa muista yleinen, sangen vilkkaasti liikennöity maantie. Tästä ei ole ainoastaan suuria vaikeuksia johtajattarelle sekä lasten että eri osastojen järjestyksen valvonnassa, vaan tarvitaan tämän johdosta myös hoitajattaria enemmän kuin olisi laita, jos koko lastenkoti olisi sijoitettuna saman katon alle.

Testamentti-
lahjoitus.

Vaivaishoitohallituksella on vuoden varrella ollut etu saada vastaanottaa lahjoitus toimintansa hyväksi, minkätähden hallitus katsoo olevan paikallaan tässä tyytyväisyydellä ja kiitollisuudella merkitä tämän ilahuttavan, viime aikoina valitettavasti yhä harvinaisemman ilmiön sekä selvittää, miten hallitus on aikonut käyttää sille annetut varat.

Toukokuun 3 päivänä 1909 laaditussa testamentissa oli nyttemmin kuollut tohtorinleski rouva Emma Grefberg määrännyt, paitsi muuta, että, sittenkun hänen jäämistöstään oli suoritettu eräitä säädöksiä, ylijäämä oli tuleva vaivaishoitohallitukselle „käytettäväksi sopivalla tavalla köyhäin hyväksi“.

Testamentin toimeenpanijana lähetti hovioikeudenneuvos Karl Söderholm sittemmin kirjeessä kesäkuun 4 päivältä vaivaishoitohallitukselle eräät lahjoitusta koskevat asiakirjat sekä arvopaperit ja rahavarat. Tästä selonteosta kävi ilmi, että vaivaishoitohallitus oli testamentin kautta saanut Smk 114,928: 06, jotka varat sittemmin jätettiin kaupungin rahatoimikonttorin hoidettaviksi vaivaishoitohallituksen muiden lahjoitusvarain keralla.

Jällelläolevana osana vuotta kertynyt korko oli Smk 3,548: 67, joten rahastossa oli vuoden lopulla Smk 118,476: 73.

Puheena olevain testamenttivarain käyttämisestä antoi lastenhoidontarkastaja kuvernööri Ivar Gordie elokuun 1 päivänä vaivaishoitohallitukselle seuraavan esityksen:

Kun minulle on tunnettua, että vaivaishoitohallitus elokuun 3 päivänä pidettävässä kokouksessaan käsittelee kysymystä niiden varain käyttämisestä, mitkä tohtorinleski rouva E. Grefberg-vainajan elinaikanaan tekemän testamenttisäädöksen mukaan ovat tulleet vaivaishoitohallituksen haltuun „käytet-

täväksi sopivalla tavalla köyhiin hyväksi“, pyydän vaivaishoitohallitukselle esittää seuraavaa:

Voimassa olevan lainsäädännön mukaan on vaivaishoitoyhdyskunta velvollinen „hoidon ja tarpeenmukaisen elatuksen saamiseen“ auttamaan m. m. alaikäisiä, jotka ovat toisen holhousta vailla. Tätä velvollisuutta jatkuu, kunnes alaikäinen on täyttänyt viisitoista vuotta, ellei hän taudin, ruumiinvamman tai henkisen kehittymättömyyden johdosta ole kykenemätön itse pitämään huolta itsestään. Vaivaishoitoyhdyskunnan velvollisuuteen antaa huostaan otetuille alaikäisille hoitoa ja tarpeellista elatusta on lainsäätäjää liittänyt seuraavan säännöksen: „Lasta, jolle vaivaishoitoa myönnetään, alkoon ainoastaan varustettako elatuksella ja vakinaisella asunnolla, vaan myös kristillisesti kasvatettakoon ja opetettakoon; ja pitää lapselle sentähden, jos mahdollista on, kunnan sisällä valmistettaman tilaisuutta koulunkäyntiin.“ Tässä lakkaa vaivaishoitohallituksen sekä velvollisuus että — tarkoin katsoen — oikeus, paitsi edellä mainituissa poikkeustapauksissa, avustaa huostaansa ottamiaan lapsia.

Kaikkialla, missä harrastus vaivaishoidon turvatteja kohtaan ulottuu näiden sangen ahtaasti rajotettujen lainmukaisten velvollisuuksien ulkopuolelle, valitetaan kuitenkin suuresti sitä epäkohtaa, että lapset jo siinä iässä, jolloin he vielä kaikkein suurimmassa määrässä tarvitsevat yhteiskunnan tukea, jätetään omiin oloihinsa. Varsin monilukuisissa tapauksissa osottautuu, että vaivaishoitoviranomaisten toimesta lasten osaksi tullut hoito ja huolenpito ei ole alaikäiselle tuottanut pysyväistä tulosta. Mitä yhteiskunta on uhrannut lasten etujen hyväksi, ei läheskään aina tiedä heidän tulevaisuutensa pelastamista. Yhteiskunnan huostaan otetut lapset saavat varhain palata oloihin, joista he ovat jonkin aikaa olleet pelastettuina, tai jätetään heille vapaus, jota he eivät vielä osaa käyttää. Monin paikoin on sentähden huomattavana pyrkimystä sen ikärajan korottamiseen, jolloin vaivaishoidon velvollisuudet alaikäisiä kohtaan lakkaavat.

Maissa, joissa suojelukasvatus, s. o. lasten erottaminen vanhemmistaan ja sijoittaminen julkiseen laitokseen, on laissa järjestetty, on yhteiskunnalla käytettävänä keinoja, joiden avulla se voi käydä auttamaan puutteellisessa hoidossa olevia nuoria henkilöitä senkin jälkeen, kun nämä ovat täyttäneet viisitoista vuotta. Mutta meillä, missä lainsäädäntö ei vielä ole käynyt tätä seikkaa järjestämään, on yhteiskunnalla vähän mahdollisuutta suojella ja auttaa alaikäisiä, jotka, sen johdosta että ovat täyttäneet viisitoista vuotta, ovat joutuneet pois vaivaishoitoviranomaisen hoidosta.

Sattuu joskus, että henkilöt, joiden luona vaivaishoidon turvatit ovat moniaita vuosia olleet elätteellä, osottavat heitä kohtaan aivan erikoista harrastusta ja auttavat heitä senkin jälkeen, kun vaivaishoitohallitus on lakanut avustamasta lasten elatusta. Mutta näin on tietenkin laita ainoastaan poikkeustapauksissa, eikä mainittavia toiveita lasten jatkuvasta avustamisesta voi perustaa tämän asianlaidan varaan.

Valitettava seikka on, että lapset liian varhain kadottavat sen vanhempain huolenpidon, jota he tuossa iässä vielä niin hyvin tarvitsisivat, mutta lisäksi esiintyy tässä muita sangen huomiota ansaitsevia näkökohtia. Jollei lapsi viisitoista vuotta täytettyään saa jäädä kasvattikotiin, lähtee hän maailmalle omistamatta muita tietoja kuin mitä kansakoulussa on saanut sekä hiukan perehtyneenä miehille tai naisille kuuluviin maataloustehtäviin. Osa näistä lapsista jää maaseudulle ja, jos heillä on riittävästi voimia voidakseen olla hyödyksi, saavat he siellä vähäisiä toimia. Suuri — elleipä

suurin — osa heistä palaa kuitenkin kaupunkiin, ja kun he eivät osaa min-käänlaista ammattia tai käsityötä, he ainoastaan lisäävät ammattitaidottomain työntekijäin ennestäänkin lukuisaa joukkoa sekä jäävät useinkin alttiiksi suurkaupungin kiusauksille ja — joutuvat hukkaan. Olisi sentähden erittäin tarpeellista, että joissakin tietyissä tapauksissa voitaisiin antaa vaivaishoidon huostaan otetuille lapsille sopivaa ammattikasvatusta, esimerkiksi hankkimalla heille mahdollisuus asiainhaaran mukaan sovitetuilla stipendeillä saavuttaa tämä kasvatus tarjona olevissa laitoksissa. Kun minulla sen ohessa on ollut tilaisuus vakuuttautua siitä, että vaivaishoidon nykyisistä turvateista varsin monella on ilmeisiä taipumuksia ja lahjoja eri suuntiin, jotka sekä lasten että yhteiskunnan edun vuoksi olisi otettava huomioon ja kehitettävä, mikä ei kuitenkaan tarpeellisten varain puutteessa ole tähän asti voinut käydä päinsä, on minulla ollut sitä enemmän syytä panna huomiota edellä mainit-tuun valitettavaan asianlaitaan sekä koettaa sitä korjata.

Siihen nähden mitä tästä seikasta olen rojhennut mainita, pyydän vai-vaishoitohallitukselle esittää, että hallitus päättäisi ne varat, mitkä se on toh-torinleski rouva E. Grefbergin jäämistöstä saanut käytettäväkseen „köyhän hyväksi“ pantavaksi rahastoon, jonka korkovarat käytettäisiin harkinnan mukaan kussakin eri tapauksessa semmoisten lasten ja nuorten henkilöjen avustamiseksi, jotka ovat tai ovat olleet vaivaishoidon huollettavina ja joille erikoisten luonnonlahjain tai muiden seikkain johdosta jatkokasvatus, sen lisäksi mitä he ovat kansakoulussa saaneet, olisi ilmeiseksi hyödyksi ja joille sentähden olisi hankittava tilaisuus edelleen kehittyä sillä alalla, johon heidän luonnonlahjansa viittaavat, mutta johon he nykyään voimassa olevan lain tai ohjesäännön mukaan eivät ole oikeutetut saamaan avustusta valtiolta eikä kunnalta.

Olen vakuuttunut siitä, että testamenttivarat tällä tavoin käytettyinä tuottaisivat paljon todellista hyvää ja olisivat omansa pysyväisesti yhteiskun-nalle pelastamaan monta, joiden hoidon ja kasvatuksen kunta on monet vuodet kustantanut. Monet hyvätapaiset ja lahjakkaat lapset voisivat siten avustet-tuina saada sitä lisäopetusta ja ammattikasvatusta, josta he nykyoloissa eivät pääse osallisiksi, mutta joka aivan varmaan olisi omansa auttamaan heitä kunniallisella työllä luomaan itselleen taloudellisesti turvaton aseman elämässä sekä siten kehittämään heistä kunnollisia ja kunnioitettuja kansalaisia.

Jos vaivaishoitohallitus harkitsee olevan tarpeen erityisiä määräyksiä rahaston korkovarain käyttämisestä edellä mainittuun tarkoitukseen, voitai-siin ne myöhemmin laatia. Minusta näyttää tärkeältä, että vaivaishoitohalli-tus jo nyt päättäisi periaatteessa hyväksyä sen ehdotuksen puheenalaisen testamenttivarain käyttämiseksi, minkä minä olen tässä rojhennut esittää.

Elokuun 3 päivänä pitämässään kokouksessa päätti vaivais-hoitohallitus antaa asian valmistelun toimeksi valiokunnalle, johon valittiin prokuraattori Lorenzo Kihlman, kunnallisneuvos N. Koch-tomow ja lääketieteenlisensiaatti Harald Sundelius.

Sittenkun mainittu valiokunta oli suorittanut tehtävänsä ja vaivaishoitohallitukselle antanut lokakuun 2:sena päivätyn mietin-nön, jossa valiokunta, lausuen käsityksenään että tohtorinrouva Grefbergin aikomus oli ollut, että hänen testamenttaamiaan varoja ei olisi käytettävä tarkoituksiin, joita voidaan verotusvaroilla kan-nattaa, katsoi lastenhoidontarkastajan tekemän esityksen varain

käyttämisestä erittäin huomiota ansaitsevaksi ja sentähden kaikilta kohdin puolsi sitä, päätti hallitus kokouksessaan lokakuun 5 päivänä, paitsi että se mainituista, erityisenä „tohtorinrouva Emma Grefbergin rahastona“ hoidetuista varoista myönsi vähäisiä elinkautisapurahoja parille niitä anoneelle testamenttaajan omaiselle, hyväksyä esillä olevan ehdotuksen.

Jo kauan syvästi tunnettu tarve on siten tällä jalomielisellä lahjoituksella tyydytetty, kun nyttemmin ne näkökohdat ja vaatimukset, joita tässä edellä on esitetty huostaan otettujen lasten toimeentulomahdollisuuksiin nähden, sittenkun vaivaishoidon on asetuksenmukaisesti täytynyt heidät jättää vaille turvaavaa ja ohjaavaa hoitoaan, melko suurelta osalta voidaan vaivaishoitohallituksen toimesta täyttää.

Jo rekisteritoimiston ensimmäisen toimivuoden päätyttyä voi vaivaishoitohallitus todeta, että toimiston tarkoitus, mahdollisimman vilkkaan yhteistoiminnan aikaansaaminen toiselta puolen lainmukaisen vaivaishoidon ja toiselta puolen kaupungissa ihmisystävällisessä tarkoituksessa toimivain yhdistysten ja yksityishenkilöjen kesken, osin taas edellä mainittujen yhdistysten kesken, oli erittäin hyvällä alulla toteutumassa. Niinpä oli toimistolle tehty ilmoituksia avunanojille annetuista apumaksuista ja siltä tiedusteltu tuolaisten henkilöiden oloja paljon runsaammassa määrässä kuin oli uskallettu toivoa. Vaivaishoitohallitus sentähden katsoi tästä ilahuttavasta seikasta mainitessaan voivansa lausua, että oli perusteltuja toiveita olemassa siitä, että toimiston tultua yleisön keskuudessa tunnetummaksi sen tarkoituksikin saavutettaisiin yhä lisääntyvässä määrässä.

Avunetsijöitä koskevia tiedusteluja tehtiin vuoden varrella 1,862, vastaavan luvun edellisenä vuonna ollessa 317, ja ryhmittyivät ne tiedustelijain kesken seuraavasti:

Rekisteri-
toimisto.

Avunetsijöitä
koskevia
tiedusteluja.

Yksityishenkilöt	87
Pelastusarmeija	1,276
Kaupunkilähetys	178
Kasvatuslautakunta	75
Järjestyneen työväen työttömyyskomitea	117
Helsingin kaupungin kansakoulut	67
Vankeusyhdistys	3
„C. E.“ yhdistys	41
Lastenhoidon edistämisyhdistys	18
Yhteensä	1,862

Ilmoituksia
hädänalaisille
annetusta
avusta.

Ilmoituksia puutteenalaisille henkilöille annetusta avusta tehtiin 5,670, vastaavan määrän edellisenä vuonna ollessa 3,967, ja ryhmittäytyivät ne alempana mainittujen yhdistysten y. m. kesken seuraavasti:

Kaupunkilähetys	1,810
Köyhäin lasten työkodit	312
Hyväntekeväisyyden järjestämisyhdistys	447
Maitopisara-yhdistys	203
Rouvasväenyhdistys	12
Pelastusarmeija	1,694
Lastenhoidon edistämisyhdistys	331
Kansanlastentarhat	331
Suomen naisyhdistys	49
Risatautisten lasten parantolayhdistys	8
Pippingsköldin turvakoti	68
Toipumakotiyhdistys	199
Helsingin kansakoulujen opettaja- ja opettajataryhdistys ..	206
Yhteensä	5,670

Tässä on erittäin huomiota ansaitsevana seikkana mainittava, että tiedustelujen luku on sängen paljon lisääntynyt. Tämä osoittaa, että yleisö on yhä enemmän alkanut käsittää olevan tarpeellista hankkia ennen avun antamista perinpohjaisen tiedon avunetsijain oloista ja todellisista tarpeista sekä siten myös parhaasta hädän auttamistavasta. Niinkuin näkyy, lisääntyi annettujen avustusten ilmoitustenkin luku huomattavasti.

Rekisteri.

Henkilöselvitysten lukumäärä, joka vuonna 1913 oli lisääntynyt 1,038:lla ja 1914 vuoden alussa oli 4,732, lisääntyi vuoden varrella 1,405:llä ja oli siis vuoden lopussa 6,137. Lisäksi tulleista selvityksistä koski 312 henkilöitä, joita yksinomaan armeliaisuusyhdistykset olivat avustaneet, sekä muut 1,093 henkilöitä, jotka muodossa tai toisessa olivat saaneet avustusta vaivaishoidolta. Jälkimäisten joukossa on niinkään varsin huomattava määrä henkilöitä, jotka sen ohessa ovat saaneet avustusta armeliaisuusyhdistyksiltä. Rekisteröityjä henkilökortteja oli vuoden lopussa 8,133, sen sijaan että niitä 1913 vuoden lopussa oli 6,117, joten niiden lukumäärä oli lisääntynyt 2,016:lla.

Kerjuu.

Rekisteritoimiston tärkeimpiä tehtäviä on, niinkuin tunnettu, kerjuun vastustaminen mikäli mahdollista. Tälläkin alalla on toimisto työskennellyt hyvällä menestyksellä, sillä sen toimesta on kokonaista 183 sen laatuista almujen anomistapausta, joita asetusmukaisesti oli pidettävä kerjuuna, saatu ilmi ja asianmukaisesti

saatettu syytteeseen. Vastaava tapausten luku vuonna 1913 oli 103, joten tässäkin kohden on huomattavaa edistystä merkittävänä.

Työ- ja vaivaistalon toiminnasta vuonna 1914 on sen johtaja antanut seuraavia tietoja:

Työ- ja
vaivaistalo.

Työ- ja vaivaistaloon otettuina on vuonna 1914 ollut kaikkiaan 1,226 henkilöä (975 vuonna 1913), niistä vaivaistaloon ja sen eri osastoille 893 (644 vuonna 1913).

Vaivaistaloon ja sen eri osastoille otetuista henkilöistä oli:

Miehiä	265
Naisia	367
Lapsia	261
Yhteensä	893

Ikänsä mukaan ryhmittivät nämä seuraavasti:

10 vuotta nuorempia	261
10 ja 20 vuoden välillä	15
20 " 30 " "	60
30 " 40 " "	101
40 " 50 " "	60
50 " 60 " "	105
60 " 70 " "	120
70 " 80 " "	123
80 " 90 " "	42
90 vuotta vanhempia	6
Yhteensä	893

Näistä oli syntynyt:

Helsingissä	85
Muilla paikkakunnilla	808

Työlaitokseen otetuista 333 miehestä oli:

20 ja 30 vuoden välillä	31
30 " 40 " "	96
40 " 50 " "	66
50 " 60 " "	58
60 " 70 " "	45
70 " 80 " "	30
80 " 90 " "	6
90 vuotta vanhempia	1
Yhteensä	333

Näistä oli syntynyt:

Helsingissä	50
Muilla paikkakunnilla	283

Koko määrästä, 1,226:sta, kuoli vuoden varrella 25 (14 vuonna 1913), joista oli:

Miehiä	10
Naisia	12
Lapsia	3
Yhteensä	25

Hoidokkien luku eri kuukausina oli:

	Suurin luku.	Vähin luku.	Keskimäärä.
Tammikuu	568	534	554.9
Helmikuu	565	544	555.4
Maaliskuu	563	539	552.9
Huhtikuu	572	514	548.7
Toukokuu	507	478	492.9
Kesäkuu	479	459	466.8
Heinäkuu	481	460	469.7
Elokuu	580	478	546.3
Syyskuu	619	580	599.9
Lokakuu	639	621	629.2
Marraskuu	669	638	653.5
Joulukuu	685	670	676.2

Koko vuoden keskimäärä oli 565.

Laitoksessa hoidettuja mielisairaita oli 16 (15 vuonna 1913) eli 10 miestä ja 6 naista.

Muihin kuntiin kotiinlähetettyjä tai muiden kuntain asiamiesten pois ottamia oli:

Miehiä	3
Naisia	8

Laitoksen kirjoissa oli vuoden alussa 532 ja vuoden lopussa 668 hoidokkia.

Vaivaistaloon otettuja hoidokkeja on kykynsä mukaan käytetty työhön, mikä näkyy jo siitäkin, että suurimman osan kaikista vuoden varrella tehdyistä uusista vaatekappaleista ovat hoidokit valmistaneet, jota paitsi he niinikään ovat laitoksen vanhoja vaatekappaleita tarpeen mukaisesti pitäneet kunnossa. Vaivaistalon hoidokkien vuonna 1914 valmistamista uusista vaatekappaleista mai-

nittakoon m. m. 294 miehen ja 451 naisen paitaa, 216 alushametta, 217 naisen pukua, 41 lapsenpaitaa, 50 lapsenröijyä, 80 lapsenvaip-paa, 50 kapaloliinaa, 176 aluspatjaa, 341 pieluksen päällystintä, 371 pieluksen irtopäällistä, 333 keittiöpyyheliinaa, 100 sairaalamyssyä, 1,822 paria sukkia y. m., 141 m. kangasta, 133 m. lattiamattoja y. m., 20 jakkaraa, 27 kiulua, 26 kauhaa, 11 saavia, 9 sankoa, 8 pesu-ammetta y. m. sekä 379 paria voimistelukehkiä, jotka on toimitettu Helsingin ruotsinkielisiin kansakouluihin.

Paitsi työ- ja vaivaistalossa edellisinä vuosina suoritettuja töitä oli vaivaistalo ottanut toimittaakseen eräiden Kivelän sairaalan osastojen sekä palvelushenkilöiden ja näiden perheiden vaat- teidenpesun, josta työstä kertyneenä korvauksena vaivaistalo on vaivaishoitohallitukselle toimittanut Smk 16,301: 70.

Sen johdosta että muuan Kivelän sairaalan osasto pantiin kuntoon sijain hankkimiseksi haavottuneille sotilaille, siirrettiin sieltä elokuussa vaivaistaloon 74 potilasta, joista osa sijoitettiin paviljonkiin A ja osa paviljonkiin C. Tämän johdosta on laitok- sen henkilökuntaa lisätty 1 hoitajattarella ja 4 siivoojattarella, jota paitsi laitokseen siirrettiin 1 hoitajatar Kivelän sairaalasta. Tästä johtuvain kustannusten suoritukseksi on terveydenhoitolautakunnan maksettavaksi pantu Smk 1: 30 vuorokaudessa kultakin potilaalta, lääkäripalkkiota lukuunottamatta.

Keskikustannus kunkin aikuisen henkilön elatuksesta laitok- sessa oli 67.39 penniä 67.77 pennin sijasta vuonna 1913.

Työ- ja vaivaistalon menot olivat vuonna 1914 Smk 442,468: 17 (vuonna 1913 Smk 353,243: 85).

Menoista tuli:

	1914.	1913.
Vaivaistalon osalle Smk.	307,036: 14	232,691: 95
Työlaitoksen „ „	135,432: 03	120,551: 90
Yhteensä Smk.	442,468: 17	353,243: 85

Hoitopäiviä oli vuonna 1914 kaikkiaan 206,334, vuonna 1913 taas 152,661, nimittäin:

	1914.	1913.
Vaivaistalossa	159,866	110,333
Työlaitoksessa	46,468	42,328
Yhteensä	206,334	152,661

Keskimääräinen kustannus hoitopäivää kohti oli:

	1914.	1913.
Vaivaistalossa	1: 92	2: 11
Työlaitoksessa	2: 91	2: 85
Koko laitoksessa	2: 14	2: 31

Työ- ja vai-
vaistalon
lääkärinhoito.

Kaupungin työ- ja vaivaistalon lääkäri on toiminnastaan vuonna 1914 antanut seuraavia tietoja:

Vaivashoitohallituksen määräyksestä on lääkärinhoitoa Forsbyn työ- ja vaivaistalossa toimittanut lääketieteenlisensiaatti Hj. M. Stenbäck, joka on keskiviikkoisin ja lauantaisin käynyt laitoksessa osin antamassa hoidokeille neuvoja ja osin valvomassa yleistä terveydenhoitoa. Neuvoja annettiin kaikkiaan noin 2,500.

Helmikuussa puhkesi lastenosastolla hinkuyskä, johon eristystoimenpiteistä huolimatta useimmat lapset sairastuivat. Tämän johdosta täytyi laitokseen otetuille uusille äideille lapsineen avata eri osasto paviljongissa B. Siellä ei sattunut yhtään hinkuyskän tapausta, ja osasto voitiin elokuun keskivaiheilla sulkea. Yhtäkään välittömästi hinkuyskän aiheuttamaa kuolemantapausta ei sattunut. Kulkutaudin yleisen leviämisen laitoksessa täytynee etusijassa katsoa johtuneen siitä, ettei Helsingin kaupungin käytettävänä ole sairaalalaitosta hinkuyskäpotilaiden eristämiseksi ja hoitamiseksi.

Elokuun alussa sisustettiin paviljonkien A ja C alin kerros sairaalaksi Kivelän potilaille, siellä kun oli ilmaantunut entistä suurempaa tilanpuutetta, sen johdosta että sairaalaan oli luvattu ottaa 100 haavottunutta sotilasta. Sata sairassijaa pantiinkin kuntoon, ja ensimmäiset potilaat otettiin sairaalaan elokuun 7 päivänä. Sairasosastolle otettiin vuoden varrella 124 potilasta ja sieltä poistettiin 43 potilasta, joten tammikuun 1 päivänä 1915 oli jäljellä 81 potilasta.

Sairaanhoitopäiviä oli kaikkiaan 11,378, joten sairaalassa oli päivittäin keskimäärin 77.4 potilasta.

Sairaalasta poistetuista 43 henkilöstä oli 12 kuollut, 1 siirretty Kivelän mielisairaalaan, 1 Marian sairaalan kirurgiselle osastolle, 16 vaivaistaloon, 3 työlaitokseen, 1 lapsenpäästölaitokseen ja 9 omiin oloihinsa.

Hoidetuista henkilöistä oli suurin osa Kivelän sairaalasta siirrettyjä potilaita. Kuitenkin on suuri joukko potilaita työ- ja vaivaistalosta siirretty välittömästi sairasantalolle, kun sijaa tavallisesti ei ole saatu kaupungin varsinaisissa sairaanhoitolaitoksissa. Miltei kaikki potilaat ovat sairastaneet pitkällisiä ja paranemattomia vikoja, niinkuin vanhuudenheikkoutta, verenvuotoa aivoissa siitä johtuvine seurauksineen, pitkällisiä keuhko- ja sydänvikoja, verisuonien kalkkeutumista, syöpää ruumiin eri osissa j. n. e. Kuoleman tuotti 12 hoidokille: vanhuudenheikkous 5, verenvuoto aivoissa 2, sydänvika 2, mahasyöpä 1, keuhkotulehdus 1 ja verisuonien kalkkeutuminen 1 tapauksessa.

Taulu 1. Helsingin kaupungin työlaitoksen toiminta vuonna 1914.

	Tulot hoidokkien päivätöistä, tarveaineet lukuun otettuina, Smk.				Päivä- töiden luku.	Keski- arvo päi- vätystä kohti.	M e n o t.	Smk.
	Vieraita töitä.	Työlaitok- seen teh- tyjä töitä.	Vaivais- taloon teh- tyjä töitä.	Yhteensä.				
Kertynyt vuonna 1913								
tehdyistä töistä	3,513 39	— —	— —	3,513 39	—	— —	Palkat	10,220 —
Sepäntyöpaja	6,007 38	936 45	6,397 60	13,341 43	3,736	3 57.1	Polttoaineet	4,000 —
Suutarintyöpaja	¹⁾ 20,388 50	3,303 35	6,360 17	30,052 02	5,306	5 66.4	Valo	468 94
Räättälintyöpaja	298 60	1,760 80	1,463 70	3,523 10	1,686	2 09.0	Vedenkulutus	608 56
Puusepäntyöpaja	4,101 90	1,866 75	17,566 61	23,535 26	5,007	4 70.0	Ruoka	30,893 35
Maalarintyöpaja	17,327 24	445 33	4,597 57	22,370 14	3,461	6 46.3	Vaatetuskulut	985 45
Kirjansitojain töitä	514 50	31 50	22 80	568 80	305	1 86.5	Tarveaineet	64,956 71
Sekalaisia töitä	98 —	2,516 80	14,364 41	16,979 21	18,603	— 91.3	Kalusto	2,936 92
							Uutteruusrahat	7,984 50
							Korjaustyöt	17 60
							Työlaitoksen työt	10,860 98
							Sekalaiset menot	1,499 02
Yhteensä	52,249 51	10,860 98	50,772 86	113,883 35	38,104	2 98.9	Yhteensä	135,432 03

Menoja Smk 135,432: 03

Tuloja „ 113,883: 35

Nettomeno Smk 21,548: 68, jaettuna 46,468 elatuspäivälle, antaa tulokseksi 46.³⁷ penniä kutakin elatuspäivää kohti.

¹⁾ Kaupungin kansakouluihin on toimitettu 3,030 paria jalkineita, arvoltaan Smk 18,921: —.

Taulu 2. Vaivaishoitohallituksen

Henkilöitä, jotka on lähe																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
	Työ- ja vaivaistaloon.					Kaupunkilähet. vastaanotokotiin. Kasvatustalouksenaan vastaan- otokotiin.	Kaupungin sairaaloihin.												Yleiseen saira																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
	Vaivaista- loon ynnä lastenkotiin.		Yhteensä.				Marian sairaa- laan.		Väihk. lastensairaalaan.	Humaliston sairaalaan.	Kulttuurisairaalaan.	Kivelän sairaa- laan.		Vaivaistalon sairaalaan.	Niikbyn mielisairaalaan.	Yhteensä.	Sisäntien osastolle.	Kivipuiselle osastolle.	Naistien osastolle.	Silmäntien osastolle.	Korvatautien osastolle.	Dermatologiselle osastolle.	Lapsenpäästölaitokseen.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	Miehiä.	Naisia.	Lapsia.	Miehiä.	Naisia.		Sisäntien os.	Kivipuiselle os.				Yleis. osastolle.	Mielisairaiden osastolle.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																			
Pääkanslia.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																</

kansliain käsittelemät asiat vuonna 1914.

t e t t y					Varattomuuden todistuksia annettu										Vaivahoidon kustannuksella myönnettyjä					Erinlaisia hakemuksia eväilty.	Muia asioita.	Yhteensä käsitellyitä asioita.
laan.		Yksityissairaaloihin.			Ei- käkelakemusta varten.	Maksutt. lääkitimh. saamiseksi.	Parantolhan pääsemiseksi.	Köyhäinsääntöj. käyttämiseksi.	Maksuttom. koulunk. saamiseksi.	Vapautuksen saamiseksi		Lääkkeitä y. m.	Sairasparseleja.	Hautauksia.	Ruokaliippuja.	Yömaajappuja.						
				Yhteensä.						Yleisistä veroista.	Pääsimaksusta.											
2	12	2	—	2	2	15	5	32	1	2	81	124	7	7	8	5	20	1,579	2,000			
3	22	—	—	—	3	13	2	23	1	1	58	130	4	9	1	—	9	1,303	1,600			
—	14	2	—	2	6	9	—	39	11	5	24	128	3	10	—	—	10	1,312	1,600			
2	15	—	—	—	4	11	2	27	—	5	16	123	4	14	2	—	17	1,311	1,600			
4	15	—	—	—	6	12	1	31	2	4	17	125	6	12	1	1	25	1,115	1,400			
—	13	—	—	—	5	11	4	20	3	5	2	121	3	15	4	2	29	890	1,500			
—	24	1	—	1	1	10	3	19	1	7	—	109	4	16	5	2	12	1,033	1,500			
2	14	—	—	—	—	7	—	12	8	31	—	96	2	12	5	1	15	1,346	1,700			
4	21	1	—	1	2	14	3	20	15	7	27	129	6	10	—	—	18	1,278	1,600			
3	11	—	—	—	4	15	—	29	13	2	53	136	3	15	1	—	17	1,197	1,600			
2	18	2	—	2	2	12	—	25	1	8	35	140	—	3	—	1	18	1,150	1,500			
3	23	—	—	—	4	8	3	15	—	1	11	122	5	8	2	—	12	1,130	1,400			
25	202	8	—	8	39	137	23	292	56	78	324	1,483	47	131	29	12	202	14,644	19,100			
3	11	—	—	—	1	32	—	22	—	4	77	253	5	8	2	2	124	2,778	3,400			
—	12	—	—	—	—	14	2	18	—	1	46	274	2	14	1	2	62	2,261	2,800			
1	13	—	—	—	2	14	2	16	5	3	4	292	6	6	1	—	44	2,280	2,800			
1	11	1	—	1	7	13	1	20	1	5	4	242	4	10	1	1	54	1,914	2,400			
2	9	1	—	1	—	14	—	22	1	2	3	242	5	12	5	3	48	1,420	1,900			
2	14	—	—	—	—	7	—	23	—	8	3	183	1	11	1	—	21	1,060	1,400			
—	10	—	—	—	1	12	—	15	3	9	—	164	2	8	—	—	10	947	1,500			
1	15	—	—	—	2	8	—	13	1	19	—	207	3	26	1	2	58	1,272	1,700			
3	11	—	1	1	2	10	1	19	4	11	9	189	9	13	1	1	42	1,396	1,800			
3	21	—	—	—	—	12	—	15	6	3	38	221	6	3	—	—	42	1,325	1,800			
—	14	1	1	2	2	9	—	18	1	7	19	244	5	8	—	—	32	1,216	1,700			
1	11	—	—	—	1	16	3	13	—	8	—	242	3	12	—	—	46	1,309	1,700			
17	152	3	2	5	18	161	9	214	22	80	203	2,753	51	131	13	11	583	19,178	25,000			

Taulu 3. Helsingin kaupungin työ- ja vaivaistalon alueelta korjatut tuot-

	Maitoa.	Pernuonia.	Ruis- jauhoja.	Leski- jauhoja.	Puuro- jauhoja.	Vehnä- jauhoja.	Lihaa.	Herneitä.
	litr.	hl.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	hl.
Säästö vuodelta 1913	—	500	300	300	—	50	—	3.25
Osin toimitettu, osin ostettu vuonna 1914	262,983	2,080	56,179	14,150	1,105	13,512	18,339.6	141.1
Sekalaisia vähäisiä elintar- peita ja ylimääräistä kes- titystä	—	—	—	—	—	—	—	—
Korjattu vaivaist. v. 1914	—	148	—	—	—	—	—	—
S:n sekalaisia vihanneksia	—	—	—	—	—	—	—	—
Ruokalassa käytetty	—	—	—	—	—	—	—	—
Yhteensä	262,983	2,728	56,479	14,450	1,105	13,562	18,339.6	144.35
Siittämällä tullut lisää por- saita	—	—	—	—	—	—	—	—
Vähenee myytyjen jätteiden hintaa	—	—	—	—	—	—	—	—
Yhteensä	—	—	—	—	—	—	—	—
Säästö vuoteen 1915	—	634	1,490	—	—	830	250	—
Yhteensä Smk	—	—	—	—	—	—	—	—

Muist.: Vuonna 1914 jaettiin kaikkiaan 206,334 täyttä päivä-
 Vaivaistalossa 159,866
 Työlaitoksessa 46,468
 Täyden päiväannoksen kustannus oli koko laitoksessa

**ruuanpitoon toimitetut, ostetut ja laitoksen maa-
teet vuonna 1914.**

Suurimoja.			Sikoja.	Siivaa.	Siakkaita.	Voita.	Kaalin- kupuja.	Lantuja.	Puna- juuria.	Porkka- maita.	Maita.	Smk.
Ohra-	Kaura-	Tattari-										
kg.	kg.	kg.	kpl.	kg.	kg.	kg.	kg.	hl.	hl.	hl.	kg.	
—	74.75	37	36	25	1,320	5	—	28	—	13	287	5,538 39
3,060	5,000	2,650	—	12,822	2,195	5,672.65	—	—	—	—	3,772	125,140 70
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15,861 65
—	—	—	—	—	—	—	5,259	60.5	1.05	40	—	2,630 30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	286 54
—	—	—	15	—	—	—	—	—	—	—	—	3,643 10
3,060	5,074.75	2,687	21	12,847	3,515	5,677.65	5,259	88.5	1.05	53	4,059	153,100 68
—	—	—	63	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	62 86
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	153,037 82
300	—	260	84	600	1,620	—	—	50.5	—	32	—	13,973 60
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	139,064 22

annosta seuraavasti:

keskimäärin 67.40 penniä.